

Dijous 4 de Quaresma

Text de l'Evangeli (Jn 5,31-47): En aquell temps, Jesús digué als jueus: «Si jo donés testimoni de mi mateix, el meu testimoni no seria vàlid. Però n'hi ha un altre que dóna testimoni de mi, i jo sé que el seu testimoni té valor. Vosaltres heu enviat missatgers per interrogar Joan, i ell ha donat testimoni a favor de la veritat. No és que jo necessiti cap testimoni humà; només ho dic perquè us pugueu salvar. Joan era la llàntia encesa i resplendent, i vosaltres us vau deixar entusiasmar un cert temps per la seva claror. Però jo encara tinc a favor meu un testimoni més gran que Joan: són les obres que el Pare m'ha donat i que vol que jo dugui a terme. Aquestes obres que jo faig, sí que donen testimoni que el Pare m'ha enviat. I el Pare mateix que m'ha enviat, continua donant testimoni a favor meu. Però vosaltres no heu escoltat mai la seva veu ni heu contemplat el seu aspecte; i no deixeu que la seva paraula resti dins vostre, perquè no creieu en aquell que ell ha enviat.

»Vosaltres investigueu les Escriptures, perquè us penseu que gràcies a elles obtindreu vida eterna. Doncs les Escriptures també donen testimoni de mi. Però vosaltres no voleu venir a mi per tenir vida. La glòria, no la rebo dels homes. A vosaltres us conec i sé que no teniu dins vostre l'amor de Déu.

»Jo he vingut en nom del meu Pare, i no em voleu acollir; en canvi, si un altre ve en nom propi, a aquest sí que l'acollireu. ¿Com podeu creure, vosaltres que accepteu honors els uns dels altres però no cerqueu la glòria que ve del Déu únic? No us penseu que seré jo qui us acusarà davant el Pare: el qui us acusa és Moisès, en qui teniu posada l'esperança. Perquè, si creguéssiu Moisès, em creuríeu a mi, ja que ell va escriure de mi. Però si no creieu els seus escrits, com

creureu les meves paraules?». ».

«Si jo donés testimoni de mi mateix, el meu testimoni no seria vàlid»

Mn. Miquel MASATS i Roca
(Girona, Espanya)

Avui, l'Evangelí ens ensenya com Jesús fa front a la següent objecció: segons es llegeix a Dt 19,15, per tal que un testimoniatiatge tingui valor cal que procedeixi de dos o tres testimonis. Jesús al·lega a favor seu el testimoniatiatge de Joan Baptista, el testimoni del Pare —que es manifesta en els miracles obrats per Ell— i, finalment, el testimoni de les Escriptures.

Jesucrist tira en cara als qui l'escolten tres impediments que tenen per a reconèixer-lo com el Messies Fill de Déu: la falta d'amor a Déu; la manca de rectitud d'intenció —busquen només la glòria humana— i que interpreten les Escriptures interessadament.

El Sant Pare Joan Pau II ens escrivia: «A la contemplació del rostre de Crist tan sols s'hi arriba escoltant, en l'Esperit, la veu del Pare, ja que ningú no coneix el Fill, fora del Pare (cf. Mt 11,27). Així, doncs, cal la revelació de l'Altíssim. Però, per acollir-la, és indispensable posar-se en l'actitud d'escoltar».

Per això, cal tenir en compte que, per a confessar Jesucrist com a veritable Fill de Déu, no n'hi ha prou amb les proves externes que se'ns proposen; és molt important la rectitud en la voluntat, és a dir, les bones disposicions morals.

En aquest temps de Quaresma, intensificant les obres de penitència que faciliten la renovació interior, millorarem les nostres disposicions per a contemplar el veritable rostre de Crist. Per això, sant Josepmaria ens diu: «Aquest Crist que tu veus, no és Jesús. —Serà, en tot cas, la trista imatge que en poden formar els teus ulls enterbolits... —Purifica't. Aclareix la mirada amb la humilitat i la penitència. Després... no han de mancar-te les clares llums de l'Amor. I tindràs una visió perfecta. La teva imatge serà realment: Ell!».